

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 968

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 21 octombrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 490 din 25 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 39 și ale art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.....	2–5
Decizia nr. 496 din 25 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 717 alin. (2) din Codul de procedură civilă	6–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
151. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru dobândirea personalității juridice de către Centrul Național pentru Securitate la Incendiu și Protecție Civilă	8
1.775. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.076/2019 pentru aprobarea Normelor de organizare și desfășurare a programelor de specializare în vederea reconversiei profesionale, precum și în vederea dezvoltării abilităților profesionale pentru asistenți medicali generaliști, moașe și asistenți medicali	9–13
1.908. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind revizia tehnică și întreținerea vagoanelor în exploatare nr. 250, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.817/2005	14
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
22.469. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Național Liberal în anul 2019.....	15
23.827. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Social Democrat în anul 2019	15
HOTĂRĂRI ALE ACADEMIEI ROMÂNE	
1. — Hotărâre pentru modificarea Statutului Academiei Române.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 490

din 25 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 39 și ale art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 39 și ale art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, excepție ridicată de apelanții-reclamanți Alexei Narcis Bogdan, Dragu Florentin și alții în Dosarul nr. 3.104/3/2015 (în format vechi nr. 1.391/2017) al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 486D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.104/3/2015 (în format vechi nr. 1.391/2017), **Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 39 și ale art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de apelanții-reclamanți Alexei Narcis Bogdan, Dragu Florentin și alții într-o cauză având ca obiect constatarea nulității clauzelor cuprinse în actele adiționale emise în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, prin care s-a prevăzut variația dobânzii în funcție de indicele Robor/Euribor, precum și nulitatea actelor adiționale emise ulterior actelor de implementare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, în privința clauzelor privind variația dobânzii.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. I pct. 39 din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 contravin dispozițiilor instituite în materia protecției consumatorilor, întrucât această reglementare exclude de la aplicabilitatea ordonanței de urgență precitate toate contractele aflate în curs de derulare la data intrării în vigoare a

Legii nr. 288/2010, deși art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, în forma inițială, și-a produs deja efectele cu privire la toți aceia care intrau sub incidența prevederilor acestui act normativ, în această categorie fiind incluse și contractele în curs de derulare la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 288/2010. Arată că, pe de o parte, modificarea art. 95 atrage inaplicabilitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 în ceea ce privește contractele aflate în curs de derulare, iar, pe de altă parte, consolidează în privința acelorași contracte actele adiționale emise anterior. Altfel spus, niciunul dintre actele adiționale criticate în speță nu ar fi fost încheiate dacă nu exista prevederea potrivit căreia orice refuz de semnare ar fi condus oricum la încheierea contractului (conform art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010). Susțin că nu a existat un consimțământ liber exprimat în privința niciunui dintre actele adiționale criticate în speță, iar din această perspectivă rezultă, fără putință de tăgadă, că la baza consimțământului părților la încheierea actelor adiționale contestate un rol determinant l-a avut art. 95 din ordonanța de urgență. Învederează că actele adiționale sunt atât de grave, toxice, vătămătoare și rău-intenționate, încât prin ele profesionistul a modificat cel mai important element contractual, respectiv costul contractului — dobânda, după bunul său plac, iar consumatorul este obligat la aplicarea acestui act adițional, indiferent de creșterea costului, fără să se poată opune în vreun fel.

6. Autorii excepției învederează că în expunerea de motive a proiectului de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 se prevede că prin acesta se dorește crearea unui cadru legal complex și cuprinzător, astfel încât consumatorii să beneficieze de o înaltă protecție, și se urmărește, totodată, transpunerea în legislația națională a Directivei 2008/48/CE privind contractele de credit pentru consumatori. În acest context, autorii excepției fac referire la art. 9 din această directivă, precum și la art. 169 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și solicită să se constate omisiunea statului de implementare a nivelului de protecție asigurat de aceste norme europene, raportat la modalitatea în care sunt reglementate prevederile art. I pct. 39 și ale art. II din Legea nr. 288/2010. Apreciază, astfel, că prin reglementarea criticată se încalcă flagrant principiul securității juridice și cel al încrederii legitime, instituindu-se o stare de incertitudine în rândul consumatorilor, ceea ce contravine noțiunii de „*protecție sporită*”.

7. Se susține, de asemenea, că se instituie o discriminare gravă între consumatori, deoarece în varianta inițială a art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 nu era acordat consumatorilor dreptul de a refuza încheierea actelor adiționale, iar nesemnarea acestora era considerată, potrivit legii, acceptare tacită, în timp ce Legea nr. 288/2010 le oferă acest drept. Rezultă, în mod evident, că modalitatea în care a fost reglementată Legea nr. 288/2010 creează o profundă discriminare între consumatori, raportat la posibilitatea de a refuza sau nu încheierea actelor adiționale prin care au fost modificate dobânzile.

8. În acest context, autorii excepției susțin că reglementarea criticată contravine și normelor constituționale privind libertatea de voință și libertatea de a contracta, cel mai grav fiind că prin actele adiționale au fost modificate clauze esențiale ale contractelor, în principal cuantumul dobânzii, și, totodată, au fost consolidate efectele clauzelor abuzive existente în contracte.

9. În fine, aceștia consideră că prevederile de lege criticate încalcă și principiul neretroactivității legii civile, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, fiind contradictorii și neclare, întrucât prin modificarea art. 95 stabilesc inaplicabilitatea unor prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 în privința contractelor în derulare, iar, pe de altă parte, stabilesc că actele adiționale emise vor produce totuși efecte.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă** apreciază ca fiind nefondate criticile de neconstituționalitate formulate de autorii excepției de neconstituționalitate, în acest sens fiind, de altfel, și jurisprudența Curții Constituționale concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 1.656 din 28 decembrie 2010.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. I pct. 39 și ale art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 30 decembrie 2010, care au următorul cuprins:

— **Art. I: „Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50 din 9 iunie 2010 privind contractele de credit pentru consumatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 11 iunie 2010, cu următoarele modificări și completări: [...]**

39. **Articolul 95 se modifică și va avea următorul cuprins:**
„Art. 95. — Prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică contractelor în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția dispozițiilor art. 37¹, ale art. 66—69 și, în ceea ce privește contractele de credit pe durată nedeterminată existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ale art. 50—55, ale art. 56 alin. (2), ale art. 57 alin. (1) și (2), precum și ale art. 66—71.”;

— **Art. II: „(1) Actele adiționale încheiate și semnate până la data intrării în vigoare a prezentei legi în vederea asigurării conformității contractelor cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 își produc efectele în conformitate cu termenii contractuali agreeți între părți.**

(2) Actele adiționale nesemnate de către consumatori, considerate acceptate tacit până la data intrării în vigoare a prezentei legi, își vor produce efectele în conformitate cu termenii în care au fost formulate, cu excepția cazului în care consumatorul sau creditorul notifică cealaltă parte în sens

contrar, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

15. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, coroborate cu art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 148 alin. (2) și (4) privind integrarea în Uniunea Europeană, ale art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii civile, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 30 alin. (1) și (2) referitoare la libertatea de exprimare, ale art. 40 alin. (1) privind dreptul de asociere și ale art. 45 privind libertatea economică.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că soluția legislativă criticată a mai format obiectul controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, atât cu ocazia controlului *a priori* asupra Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, care a devenit Legea nr. 288/2010, context în care Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.656 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 31 ianuarie 2011, precum și pe calea controlului *a posteriori*, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 1.446 din 3 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011, Decizia nr. 1.622 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 8 martie 2012, Decizia nr. 277 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 23 iunie 2015, precum și Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 9 aprilie 2020, decizii prin care Curtea a constatat că reglementarea criticată este constituțională.

17. Astfel, referitor la critica formulată din perspectiva contrarietății reglementării criticate cu dispozițiile constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, coroborate cu cele ale art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 148 alin. (2) și (4) privind integrarea în Uniunea Europeană, Curtea reține faptul că, așa cum s-a statuat în jurisprudența amintită, Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori transpune în dreptul intern o reglementare din dreptul Uniunii Europene, și anume Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului. Astfel, potrivit art. 30 alin. (1) din Directivă (articol ce are denumirea marginală „Măsuri tranzitorii”), „Prezenta directivă nu se aplică contractelor de credit existente la data intrării în vigoare a măsurilor naționale de punere în aplicare”, iar, potrivit alin. (2) al art. 30, „Cu toate acestea, statele membre se asigură că articolele 11, 12, 13 și 17, articolul 18 alineatul (1) a doua teză și articolul 18 alineatul (2) se aplică și contractelor pe durată nedeterminată existente la data la care intră în vigoare măsurile naționale de punere în aplicare.” Aceste dispoziții au fost transpuse în art. 95 din legea criticată, articol ce are următorul conținut: „Prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică contractelor în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția dispozițiilor art. 37¹, ale art. 66—69 și, în ceea ce privește contractele de credit pe durată nedeterminată existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ale art. 50—55, ale art. 56 alin. (2), ale art. 57 alin. (1) și (2), precum și ale art. 66—71.”

18. Prin jurisprudența menționată, Curtea a reținut că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 a fost necesară pentru a permite creditorilor să îndeplinească

obligațiile prevăzute în actul normativ european, astfel încât să fie atins obiectivul de creare a pieței interne comunitare, care impune asigurarea unui cadru de reglementare unitar la nivelul Uniunii Europene. Prin adoptarea actului normativ criticat s-a încurajat mobilitatea consumatorilor, în sensul de a li se permite acestora mutarea creditelor de la un creditor la altul în condiții contractuale mai avantajoase, s-a dat posibilitatea consumatorilor să ramburseze anticipat sumele contractate fără a plăti penalități excesive și s-a creat cadrul necesar pentru relansarea acordării de credite în condiții de transparentă și liberă concurență. Pe lângă protecția consumatorilor, această intervenție legislativă a fost necesară pentru a permite creditorilor să îndeplinească obligațiile prevăzute în Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului, astfel încât să fie atins obiectivul de creare a pieței interne a Uniunii Europene, care impunea asigurarea unui cadru de reglementare unitar la nivelul acesteia. În lipsa unei reglementări imediate a contractelor de credit pentru consumatori, aceștia nu ar fi putut beneficia de drepturile prevăzute de actul normativ european, ceea ce ar fi avut un impact direct asupra veniturilor consumatorilor, și, totodată, s-ar fi creat o denaturare a concurenței la nivelul instituțiilor de credit, astfel încât, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 și implementarea directivei, legiuitorul delegat a reușit să creeze cadrul favorabil liberei concurențe între instituțiile de credit.

19. De asemenea, prin Decizia nr. 1.059 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din data de 4 februarie 2013, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate transpun în dreptul intern o reglementare secundară a Uniunii Europene, și anume o directivă, act obligatoriu care stabilește în sarcina statelor membre destinatarie o obligație de rezultat în ceea ce privește transpunerea, obligație care însă nu este de natură să împiedice legiuitorul național să reglementeze mai amplu, mai riguros sau mai detaliat domeniul vizat. Legiuitorul național este obligat, însă, să efectueze această operațiune în mod corect, în acord cu scopul și spiritul directivei europene transpuse, care, în cazul de față, vizează asigurarea unei mai eficiente protecții a consumatorilor. De altfel, pct. 9 din preambulul Directivei 2008/48/CE prevede necesitatea de a asigura consumatorilor din Uniunea Europeană un nivel ridicat și echivalent de protecție a intereselor lor și de a crea o veritabilă piață internă, recunoscând dreptul statelor membre libertatea de a menține sau introduce, în anumite condiții, dispoziții legale naționale suplimentare. Interdicția adresată statelor membre, prin același pct. 9, de a menține sau de a introduce alte dispoziții de drept intern decât cele prevăzute de prezenta directivă nu se aplică decât în cazul dispozițiilor armonizate din directivă. Referitor la acest aspect, și anume la faptul dacă legiuitorul delegat a afectat prin ordonanța de urgență dispozițiile armonizate, Curtea a mai reținut că instanțele de judecată, împreună cu Curtea de Justiție a Uniunii Europene, sunt singurele competente să analizeze și să constate neconcordanța dintre legislația internă ce vizează transpunerea unei directive și dreptul Uniunii Europene (a se vedea Decizia nr. 137 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010).

20. Din perspectiva criticilor formulate în cauză, prin Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2020, precitată, Curtea a subliniat că prevederile art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, astfel cum au fost modificate prin Legea de aprobare nr. 288/2010, trebuie citite și interpretate în coroborare cu prevederile art. II alin. (1) din aceeași lege, care prevăd că „actele adiționale încheiate și semnate până la data intrării în

vigoare a prezentei legi în vederea asigurării conformității contractelor cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 își produc efectele în conformitate cu termenii contractuali agreeți între părți”. Așa fiind, Curtea a constatat că modificările aduse art. 95 din ordonanța de urgență nu pot opera, în ciuda exprimării defectuoase a textului de lege, decât de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a ordonanței de urgență, altfel ar fi înlăturate efectele produse de ordonanța de urgență până la data intrării în vigoare a legii de aprobare și ar opera retroactiv. Mai mult, prevederile art. II alin. (2) din legea de aprobare, care stipulează că „Actele adiționale nesemnate de către consumatori, considerate acceptate tacit până la data intrării în vigoare a prezentei legi, își vor produce efectele în conformitate cu termenii în care au fost formulate, cu excepția cazului în care consumatorul sau creditorul notifică cealaltă parte în sens contrar, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi”, trebuie interpretate ca impunând și acordul de voință al consumatorului cu privire la notificarea mai sus menționată, întrucât ordonanța de urgență a fost adoptată în aplicarea Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului, directivă care prevede în preambulul său, la pct. 9, că „O armonizare completă este necesară pentru a se asigura tuturor consumatorilor din Comunitate un nivel ridicat și echivalent de protecție a intereselor lor și pentru crearea unei veritabile piețe interne”.

21. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, prin Decizia nr. 277 din 23 aprilie 2015, precitată, Curtea a reținut că autorii excepției de neconstituționalitate aveau în vedere, ca și în prezenta cauză, o presupusă discriminare între persoanele/consumatorii cărora le sunt aplicabile prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 și cele cărora le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 288/2010, deoarece în varianta inițială a art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 nu era acordat consumatorilor dreptul de a refuza încheierea actelor adiționale, iar nesemnarea acestora era considerată, potrivit legii, acceptare tacită, în timp ce Legea nr. 288/2010 le oferă acest drept. În acest context, Curtea a reținut că, potrivit art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 (în forma nemodificată de Legea nr. 288/2010), pentru contractele aflate în curs de derulare, creditorii aveau obligația ca, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, să asigure conformitatea contractului cu dispozițiile acesteia. Modificarea contractelor aflate în derulare urma să se facă prin acte adiționale în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență [alin. (2)]. Creditorul trebuia să facă dovada că a depus toate diligențele pentru informarea consumatorului cu privire la semnarea actelor adiționale. Se interzicea, totodată, introducerea în actele adiționale a altor prevederi decât cele din ordonanța de urgență menționată, sancțiunea nerespectării acestei interdicții fiind nulitatea absolută a actelor adiționale. Nesemnarea de către consumator a actelor adiționale prevăzute la alin. (2) era considerată acceptare tacită. Prin legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, respectiv Legea nr. 288/2010, art. 95 a fost modificat în sensul că „prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică contractelor în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția dispozițiilor (...)”. Totodată, prin art. II din legea menționată s-a statuat că „actele adiționale încheiate și semnate până la data intrării în vigoare a prezentei legi în vederea asigurării conformității contractelor cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 își produc efectele în conformitate cu termenii contractuali agreeți între părți. Actele adiționale nesemnate de către consumatori, considerate acceptate tacit până la data intrării în vigoare a prezentei legi, își vor produce efectele în conformitate cu

termenii în care au fost formulate, cu excepția cazului în care consumatorul sau creditorul notifică cealaltă parte în sens contrar, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi”.

22. Așadar, prin sintagma „cu excepția cazului în care consumatorul sau creditorul notifică cealaltă parte în sens contrar”, din cuprinsul art. II al Legii nr. 288/2010 de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, legiuitorul nu a făcut altceva decât să dea eficiență opoziției formulate de una dintre părți, prin notificarea celeilalte că nu este de acord — pentru motive care țin de protecția consumatorului — cu actul adițional nesemnat, dar considerat acceptat tacit, repunând, astfel, părțile în termenul de a formula o opoziție reală, și nu una formală. Astfel, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a Legii nr. 288/2010, consumatorii care nu și-au exprimat voința cu privire la actele adiționale transmise de către creditori, în conformitate cu dispozițiile art. 95 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, ipotază care, potrivit prevederilor art. 95 alin. (5) din această ordonanță de urgență, echivala cu o acceptare tacită, au avut posibilitatea să notifice cealaltă parte că nu sunt de acord cu actele adiționale întocmite și acceptate tacit în baza acestei ordonanțe de urgență. Prin urmare, dispozițiile art. 95 alin. (5) din acest act normativ, în modul arătat, au fost lipsite de eficiență și, potrivit art. II din Legea nr. 288/2010, acceptarea tacită menționată de acest text nu poate opera. În concluzie, față de succesiunea în timp a celor două acte normative, Curtea a observat că prin legea de aprobare a ordonanței de urgență tocmai s-a instituit posibilitatea consumatorului sau creditorului de a notifica cealaltă parte, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare, în situația în care nu este de acord cu actul adițional acceptat tacit în conformitate cu prevederile art. 95 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010.

23. Totodată, în paragraful 19 al Deciziei nr. 277 din 23 aprilie 2015, precitată, cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a constatat că, potrivit jurisprudenței sale constante, tratamentul juridic egal constituie un drept al cetățenilor numai în măsura în care aceștia se găsesc în situații juridice identice, deosebirile sub acest aspect impunând, în mod necesar, un regim juridic diferențiat. Așa fiind, în măsura în care reglementările art. II alin. (2) din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru

consumatori, care modifică art. 95 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normelor legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica având un atare obiect nu este întemeiată.

24. În legătură cu susținerea privind înfrângerea prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, în jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare. Rezultă că retroactivitatea legii privește modificarea unei situații pentru trecut, iar nu reglementarea diferită a unei situații juridice pentru viitor. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 respectă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, producând efecte pentru viitor de la data intrării în vigoare, creditorilor nefiindu-le impuse obligații de recalculare transparentă a dobânzilor și de eliminare a comisioanelor percepute în trecut, contractul de credit fiind un contract cu executare succesivă.

25. De asemenea, prin Decizia nr. 450 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 24 iulie 2012, Curtea a statuat că nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 45, ținând cont de faptul că libertatea economică se exercită în limitele legii, astfel încât intervenția legiuitorului în stabilirea condițiilor de executare a contractelor cu executare succesivă nu are semnificația încălcării acestei norme. Curtea a mai observat, totodată, că, aplicându-se contractelor în curs de derulare, dispozițiile în cauză nu încalcă prevederile art. 44 din Constituție, întrucât prestațiile viitoare sub forma dobânzilor nu intră în sfera de protecție a dreptului de proprietate, acesta protejând doar acele creanțe care sunt certe, lichide și exigibile.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

27. În ceea ce privește invocarea normelor constituționale ale art. 30 alin. (1) și (2) referitoare la libertatea de exprimare și a celor ale art. 40 alin. (1) privind dreptul de asociere, Curtea apreciază că acestea nu au relevanță în speță.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de apelanții-reclamânți Alexei Narcis Bogdan, Dragu Florentin și alții în Dosarul nr. 3.104/3/2015 (în format vechi nr. 1.391/2017) al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă și constată că prevederile art. I pct. 39 și ale art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 496

din 25 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 717 alin. (2)
din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 717 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adriana Dumitriu în Dosarul nr. 26.306/4/2017 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 569D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, în principal, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că nu este vorba despre o veritabilă excepție de neconstituționalitate, întrucât motivarea excepției nu cuprinde referiri la pretinsa contrariedade a reglementării criticate cu normele constituționale invocate, ci aspecte privind interpretarea și aplicarea legii. În subsidiar, solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 3.808 din 23 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 26.306/4/2017, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 717 alin. (2) din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatoarea Adriana Dumitriu într-o cauză civilă având ca obiect o contestație la executare, în contradictoriu cu intimații Secapital S.a.R.L. și Biroul Executorului Judecătoresc Mihai Cristian.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că prevederile art. 402 alin. (1) din vechiul Cod de procedură civilă obligau instanța de judecată sesizată să solicite executorului judecătoresc să-i transmită dosarul de executare în original sau, după caz, copii certificate de acesta de pe actele dosarului de executare. Însă textul criticat în cauză, respectiv art. 717 alin. (2) din Codul de procedură civilă, obligă instanța să solicite executorului judecătoresc să îi transmită doar copii certificate de acesta de

pe actele dosarului de executare contestate, ceea ce, în opinia autoarei excepției, uneori nu este suficient pentru lămurirea contestației, deoarece actele contestate sunt, de regulă, întocmite ca urmare a altor acte aflate în dosarul execuțional. Așa fiind, aceasta apreciază că instanța trebuie să poată solicita copie legalizată după tot dosarul, având în vedere rolul activ al judecătorului și necesitatea de a afla adevărul și de a se lămuri asupra conținutului executării contestate.

6. Susține, totodată, că atunci când executorul judecătoresc are calitatea de parte în cauză trebuie să comunice copia dosarului, conform art. 294 din Codul de procedură civilă, urmând a-și recupera cheltuielile ocazionate de operațiunea de copiere, precum și cheltuielile de judecată, potrivit art. 452 și următoarele din Codul de procedură civilă, iar atunci când nu are calitatea de parte, fiind deci un terț, executorul trebuie să comunice înscrisurile solicitate, conform art. 297 și 298 din Codul de procedură civilă. Apreciază că executorului judecătoresc i s-ar putea aplica regimul experților (art. 331 și art. 339 din Codul de procedură civilă), adică instanța de judecată să stabilească cheltuielile de copiere și transmitere a actelor, în baza unui calcul detaliat care să includă numărul de file ale dosarului, costul de copiere și costul de transport, care vor cădea în sarcina reclamantului. Remarcă, de asemenea, faptul că dispozițiile criticate nu permit instanței de judecată să cenzureze suma pretinsă de executor pentru copiere, cu toate că, în alte cazuri, procedura civilă dă dreptul judecătorului să reducă onorariul expertului, să înlăture cheltuieli de judecată nejustificate și chiar să reducă onorariul achitat avocatului.

7. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 717 alin. (2) din Codul de procedură civilă este inadmisibilă. Aceasta, întrucât motivarea excepției nu cuprinde referiri la pretinsa contrariedade cu normele constituționale invocate, ci, în mod exclusiv, are în vedere aspecte privind interpretarea și aplicarea normelor cuprinse în Codul de procedură civilă; or, sub acest aspect, instanța de judecată învederează faptul că atribuția interpretării legii intră în sfera competențelor instanțelor judecătorești, potrivit art. 126 din Constituție.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă. Arată că, în cauză, este pusă în discuție o problemă de interpretare și aplicare a prevederilor criticate, ceea ce nu reprezintă o problemă de constituționalitate, aplicarea și interpretarea legii excedând competenței Curții Constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 717 alin. (2) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, potrivit cărora *„Instanța sesizată va solicita de îndată executorului judecătoresc să îi transmită, în termenul fixat, copii certificate de acesta de pe actele dosarului de executare contestate, dispozițiile art. 286 fiind aplicabile în mod corespunzător, și îi va pune în vedere părții interesate să achite cheltuielile ocazionate de acestea”*.

13. Curtea menționează, totodată, faptul că instanța de judecată a respins ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale și cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 158 alin. (1) și ale art. 374 din Codul de procedură civilă, apreciind că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), în componenta privind claritatea și previzibilitatea normei juridice, ale art. 16 alin. (1) și (2), care consacră egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și ale art. 124 alin. (2), potrivit cărora *„Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”*.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că soluția legislativă criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 610 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 21 noiembrie 2019, prin care Curtea a statuat că prevederile art. 717 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

16. Prin decizia precitată, Curtea a reținut că, în ceea ce privește procedura de judecată a contestației la executare, art. 717 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește că aceasta se desfășoară după procedura prevăzută de acest act normativ pentru judecata în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Prin urmare, ca regulă, dispozițiile care reglementează judecata în primă instanță în procedura de drept comun au vocația să se aplice la soluționarea contestației la executare dacă nu contravin normelor speciale din materia contestației la executare sau altor norme speciale din materia executării silite. Una dintre normele cu caracter special pentru judecarea contestației la executare o constituie cea reglementată de art. 717 alin. (2) din cod, criticată în prezenta cauză. Potrivit acestei norme, instanța sesizată cu contestația la executare va solicita de îndată executorului judecătoresc să îi transmită, în cadrul termenului fixat, copii certificate de pe actele dosarului de executare. Regula procesuală presupune ca în cadrul măsurilor pentru pregătirea judecății, reglementate în art. 203 din Codul de procedură civilă, judecătorul, sub rezerva dezbaterii la primul termen de judecată, să dispună măsurile necesare pentru administrarea probelor, solicitând executorului judecătoresc să îi transmită, într-un termen fixat de instanță, copiile certificate de pe actele dosarului de executare. În concret, judecătorul va dispune, în cazul fiecărei contestații la executare, emiterea unei adrese către executorul judecătoresc cu solicitarea menționată, care poate viza actul contestat sau întregul dosar de executare. Copiile sunt reproducerile

înscrișurilor originale, fie că acestea sunt acte autentice, fie sub semnătură privată. Din punctul de vedere al forței probatorii, copiile certificate de executorul judecătoresc sunt supuse regimului prevăzut de art. 286 din Codul de procedură civilă, dispoziții care operează distincția valorii probatorii între actul original și copia sa.

17. Curtea a observat, de asemenea, că art. 717 alin. (2) din Codul de procedură civilă stabilește în sarcina contestatorului obligația de a achita cheltuielile impuse de punerea la dispoziția instanței de executare a copiei certificate de pe actele de executare contestate. Prin urmare, partea interesată, adică titularul contestației la executare, și nu executorul judecătoresc, va suporta costurile cu efectuarea și transmiterea copiilor de pe actele de executare contestate. Instanța, prin aceeași încheiere prin care stabilește obligația executorului judecătoresc de a transmite copiile solicitate, va pune în vedere contestatorului să achite costurile ocazionate de transmiterea copiilor. Analizând conținutul normativ al prevederilor care reglementează procedura contestației la executare, Curtea a reținut că executorul judecătoresc este obligat să furnizeze copiile certificate de pe actele de executare contestate în termenul fixat de instanță. El nu poate condiționa transmiterea copiilor de pe actele de executare de îndeplinirea, în prealabil, a obligației contestatorului de achitare a costurilor aferente, deci nu poate refuza îndeplinirea obligației care îi revine în raporturile sale cu instanța de executare până la momentul achitării efective a cheltuielilor de către partea interesată.

18. Cât privește critica de neconstituționalitate ce vizează obligația executorului judecătoresc de a transmite copiile certificate de pe actele dosarului de executare într-un termen fixat de instanță, Curtea a reținut că această împrejurare nu limitează, ci, din contră, dă expresie dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

19. De asemenea, Curtea a apreciat că textul de lege care prevede obligația părții interesate de a achita cheltuielile ocazionate de transmiterea copiilor nu afectează accesul liber la justiție, întrucât, pentru situația în care justițiabilul nu poate face față cheltuielilor unui proces din cauza lipsei mijloacelor materiale, legiuitorul a instituit prin art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, ca o garanție a accesului liber la justiție, posibilitatea ca persoanele fizice să beneficieze de scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008. Mai mult, art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 prevede că ajutorul public judiciar se poate acorda și în alte situații, proporțional cu nevoile solicitantului, în cazul în care costurile certe sau estimate ale procesului sunt de natură să îi limiteze accesul efectiv la justiție, inclusiv din cauza diferențelor de cost al vieții dintre statul membru în care acesta își are domiciliul sau reședința obișnuită și cel din România. Or, aceste dispoziții permit instanței de judecată să individualizeze acordarea acestui ajutor în funcție de nevoile reale ale solicitantului (a se vedea în acest sens Decizia nr. 79 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 8 mai 2017, paragraful 19).

20. Distinct de cele mai sus prezentate, analizând criticile formulate în speță, Curtea constată că motivarea excepției de neconstituționalitate nu cuprinde referiri concrete cu privire la pretinsa contrariedade a reglementării criticate cu normele constituționale invocate, ci, în mod exclusiv, are în vedere aspecte privind interpretarea Codului de procedură civilă cu privire la posibilitatea instanței de a solicita comunicarea întregului dosar de executare, și nu doar de copii certificate de

pe actele dosarului de executare, la demonstrarea cheltuielilor privind fotocopiarea dosarului de executare, la cenzurarea acestor cheltuieli și partea în sarcina căreia urmează să fie stabilite acestea.

21. Așa fiind, prin prisma argumentelor prezentate, Curtea constată că autoarea excepției nu are în vedere, în concret, vicii de neconstituționalitate ale reglementării criticate, ci vizează

aspecte punctuale care țin de gestionarea actului de justiție. Or, din acest punct de vedere, atribuția interpretării și aplicării legii intră în sfera de competență a instanțelor judecătorești, potrivit art. 126 din Constituție, și nu în sfera controlului de constituționalitate, astfel încât excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 717 alin. (2) din Codul de procedură civilă este inadmisibilă.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 717 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adriana Dumitriu în Dosarul nr. 26.306/4/2017 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru dobândirea personalității juridice de către Centrul Național pentru Securitate la Incendiu și Protecție Civilă

Având în vedere faptul că Centrul Național pentru Securitate la Incendiu și Protecție Civilă îndeplinește condițiile prevăzute de art. 187 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 259/2005 privind înființarea și stabilirea atribuțiilor Centrului Național pentru Securitate la Incendiu și Protecție Civilă,

în temeiul art. 10 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Centrul Național pentru Securitate la Incendiu și Protecție Civilă dobândește personalitate juridică.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 15 octombrie 2020.
Nr. 151.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.076/2019 pentru aprobarea Normelor de organizare și desfășurare a programelor de specializare în vederea reconversiei profesionale, precum și în vederea dezvoltării abilităților profesionale pentru asistenți medicali generaliști, moașe și asistenți medicali**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale resurse umane, structuri și politici salariale nr. NT 10.173 din 14 octombrie 2020,

având în vedere prevederile art. 40 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.076/2019 pentru aprobarea Normelor de organizare și desfășurare a programelor de specializare în vederea reconversiei profesionale, precum și în vederea dezvoltării abilităților profesionale pentru asistenți medicali generaliști, moașe și asistenți medicali, publicat în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 621 și 621 bis din 26 iulie 2019, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Certificatele prevăzute la alin. (1) și (2) se eliberează de către SNSPMPDSB absolvenților programelor prevăzute la art. 2 care au promovat examenul de specializare.”

2. La articolul 6, alineatul (3) se abrogă.

3. La articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Fiecare program de specializare are un responsabil național, cu pregătire de specialitate și experiență în domeniul respectiv, propus de OAMGMAMR și aprobat de ministrul sănătății.”

4. La articolul 8, alineatele (3), (4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Pentru fiecare program de specializare și centru de pregătire, responsabilul național nominalizează un responsabil local cu pregătire de specialitate și experiență în domeniul respectiv.

(4) Responsabilul local de program transmite responsabilului național lista persoanelor propuse pentru activitate didactică. Responsabilul național transmite SNSPMPDSB lista responsabililor locali și a persoanelor propuse pentru activitatea didactică, în vederea aprobării de către conducerea SNSPMPDSB, cu avizul OAMGMAMR. La propunerea responsabililor locali, responsabilul național poate desemna pentru activitatea didactică (teoretică și/sau practică) și asistenți medicali care dețin un titlu de calificare în domeniul specializării respective, precum și o experiență profesională și didactică de cel puțin 5 ani în același domeniu. Pentru prima serie de pregătire în care sunt desemnați ca lectori în specializarea respectivă, asistenții medicali vor presta activitatea didactică (teoretică și/sau practică) neremunerată. Asistenții medicali

desemnați ca lectori care au prestat activități didactice în cadrul primei serii de pregătire pentru obținerea specializării respective au dreptul de a se înscrie pentru susținerea examenului de specializare în domeniul respectiv cu prima serie de pregătire. Responsabilii locali vor nominaliza și un secretar pentru centrul respectiv, cu atribuții administrative.

(7) Pentru specializarea în vederea dezvoltării abilităților profesionale pentru nefrologie/hemodializă și dializă peritoneală, pregătirea practică se desfășoară în centrele de pregătire stabilite de SNSPMPDSB, la propunerea responsabilului național de program (componenta nefrologie) și în centrele de dializă de unde provin participanții (componenta dializă). Coordonarea pregătirii în dializă se face de către medicul coordonator al centrului de dializă de unde provin participanții. Responsabilii locali vor nominaliza medicii coordonatori pentru activitatea practică de dializă, care vor fi înscriși pe platforma perfmed.ro de către angajator. Activitatea coordonatorilor din centrele de dializă este neremunerată.”

5. La articolul 8, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Pentru specializarea în vederea dezvoltării abilităților profesionale pentru tehnician perfuzionist, pregătirea practică se desfășoară în centrele stabilite de SNSPMPDSB, la propunerea responsabilului național de program. Coordonarea pregătirii în specializarea de tehnician perfuzionist se face de către medicul coordonator al centrului de pregătire de unde provin participanții. Responsabilii locali vor nominaliza medicii coordonatori pentru activitatea practică, care vor fi înscriși pe platforma perfmed.ro de către angajator. Activitatea coordonatorilor din centrele de pregătire în specializarea de tehnician perfuzionist este neremunerată. Asistenții medicali care exercită activitățile profesionale în domeniu de minimum 5 ani se pot înscrie la examenul de absolvire, luându-se în considerare experiența profesională, cu aprobarea responsabilului național.”

6. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — În baza curriculumurilor de pregătire aprobate, SNSPMPDSB anunță la începutul fiecărui an universitar calendarul de organizare a programelor de specializare, pe site-ul propriu și pe site-ul OAMGMAMR.”

7. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Solicitarea către SNSPMPDSB pentru a participa la un program de specializare în vederea reconversiei profesionale este făcută de către conducerea unităților sanitare publice sau private și autorităților locale sau a altor instituții unde sunt încadrați asistenți medicali, pentru persoanele nominalizate de acestea, anual, conform calendarului de organizare și desfășurare a programelor de pregătire și a examenului aferent acestora, stabilit de către SNSPMPDSB, la propunerea responsabililor naționali de program. Pentru programele de specializare în vederea obținerii de abilități profesionale, înscrierea se va face la solicitarea unităților sanitare unde sunt încadrați asistenții medicali, iar pentru un procent din locuri, dar nu mai mare de 20%, se va putea face direct de către asistenții medicali care dețin aviz de liberă practică valabil. Procentul de locuri disponibile pentru înscrierea directă a asistenților medicali va fi precizat explicit în prevederile curriculare de către responsabilul național de program.”

8. La articolul 10 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) pentru programele de specializare în vederea reconversiei profesionale, adeverința de la locul de muncă din care să reiasă că solicitantul este încadrat pe un post specific specializării respective, cu contract individual de muncă, cu excepția persoanelor care nu sunt angajate în baza unui contract de muncă, își desfășoară activitatea ca persoană fizică independentă și se înscriu în limita procentului de locuri de maximum 20%.”

9. La articolul 10 alineatul (3), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) acordul cursantului de prelucrare a datelor cu caracter personal de către SNSPMPDSB.”

10. La articolul 11, literele d) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) lista cu personalul selectat pentru activitatea didactică și de secretariat pentru fiecare centru de pregătire în parte, întocmită la propunerea responsabilului local.

g) locațiile unde se desfășoară activitățile didactice și de secretariat pentru fiecare grupă de pregătire.”

11. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — În cadrul programelor de specializare, participanții sunt organizați în grupe de pregătire.”

12. La articolul 17, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Absolvenții programului de specializare se pot prezenta la examenul de specializare în maximum două sesiuni de examen.”

13. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Examenul de specializare se organizează și se desfășoară într-o sesiune anuală unică pentru toate programele de pregătire.

(2) La propunerea SNSPMPDSB, ministrul sănătății aprobă componența nominală a comisiei centrale și a comisiilor locale de examen pentru fiecare specializare.”

14. La articolul 19, alineatele (1) și (3) se abrogă.

15. La articolul 23, literele a), b) și c) se abrogă.

16. La articolul 25, alineatele 3) și 4) se abrogă.

17. La articolul 28, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Candidații au dreptul să conteste rezultatul studierii dosarelor, în termen de 24 de ore de la data afișării. Contestația se rezolvă de comisia centrală de contestații în termen de 48 de ore de la data expirării termenului de depunere a acestora.”

18. La articolul 28, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Comisia centrală de contestații are următoarea componență: un cadru didactic în specialitate, desemnat de SNSPMPDSB, un reprezentant al SNSPMPDSB și un reprezentant desemnat de OAMGMAMR.”

19. La articolul 29, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) Proba practică se desfășoară în centrul local de pregătire potrivit criteriilor stabilite de comisia locală de examen în funcție de specializare (număr de subiecte, timp de executare, expunere, evaluare etc.)”

20. La articolul 36, alineatul (4) se abrogă.

21. La articolul 43, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Formarea care conduce la dezvoltarea parțială sau completă a abilităților profesionale similare celor prevăzute în anexa nr. 2, efectuată de către asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali în baza altor dispoziții decât cele prevăzute de prezentele norme, poate fi echivalată parțial sau integral cu programul de specializare în vederea dezvoltării abilităților profesionale corespondente, la propunerea OAMGMAMR, cu avizul responsabilului național de program.

(4) Echivalarea se aprobă de către Direcția resurse umane, structuri și politici salariale, cu avizul OAMGMAMR, și conferă titularului dreptul de a-și continua pregătirea cu modulele necesare completării pregătirii sau de a se prezenta direct la examenul de specializare în domeniul respectiv. În urma promovării examenului de absolvire, SNSPMPDSB va elibera Certificatul de absolvire al programului de specializare în vederea dezvoltării abilităților profesionale cu care s-a făcut echivalarea.”

22. Anexa nr. 2 la norme se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

23. Anexa nr. 5 la norme se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — În tot cuprinsul ordinului denumirea „Centrul de Resurse Umane în Sănătate Publică” se înlocuiește cu „Direcția generală resurse umane, structuri și politici salariale”.

Art. III. — Direcția generală resurse umane, structuri și politici salariale, Școala Națională de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București, Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România și celelalte instituții implicate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Horațiu Moldovan,
secretar de stat

LISTA SPECIALIZĂRILOR
pentru care se organizează programe de pregătire în vederea dezvoltării abilităților profesionale

Specialitatea	Specializări
Asistent medical generalist	Pediatrie
	Îngrijiri paliative
	Psihiatrie
	Medicină dentară
	Asistență medicală comunitară
	Neonatologie
	Anestezie și terapie intensivă
	Pneumoftiziologie
	Anatomie patologică
	Bloc operator
	Geriatric și gerontologie
	Diabet
	Oncologie
	Nefrologie/Hemodializă și dializă peritoneală
	Cardiologie
Tehnician perfuzionist	
Gastroenterologie	
Moașă	Neonatologie
	Pediatrie
	Bloc operator
	Asistență comunitară
Asistent medical de radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
	Operator CT/Operator RM
Asistent medical de laborator	Anatomie patologică
Asistent medical de farmacie	Laborator farmaceutic
Asistent medical de nutriție și dietetică	Diabet
Asistent medical de pediatrie	Îngrijiri paliative
	Psihiatrie
	Medicină dentară
	Asistență medicală comunitară
	Neonatologie
	Anestezie și terapie intensivă
	Pneumoftiziologie
	Anatomie patologică
	Bloc operator
	Diabet
	Oncologie
	Nefrologie/Hemodializă și dializă peritoneală
	Cardiologie
Gastroenterologie	

ROMÂNIA
 MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
 Școala Națională de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București

AVIZAT,
 ORDINUL ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI
 ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA

APROBAT,
 MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

CURRICULUM DE PREGĂTIRE AL PROGRAMULUI DE SPECIALIZARE

.....

Titlul programului:

(Maximum 200 de caractere)

Curriculum de program de specializare

Grup-țintă:

1. asistenți medicali generaliști;	
2. moașe;	
3. asistenți medicali	

Rezumatul programului:

(Maximum 3.000 de caractere)

Descrierea programului

1. Organizarea programului

1.1. Perioada de desfășurare (nu poate depăși 9 luni; programele de specializare pentru reconversie profesională se organizează pe durata anului universitar/academic — 30 de săptămâni)

1.2. Responsabilul național al programului:

1.2.1. Numele:	
1.2.2. Prenumele:	
1.2.3. Data/Locul nașterii:	
1.2.4. Titlu didactic și/sau științific:	
1.2.5. Doctor în științe medicale:	
1.2.6. Specialitate/specialități	
1.2.7. Gradul profesional	
1.2.8. Locul de muncă	
1.2.9. Universitatea de Medicină și Farmacie/Facultate/Departament (dacă este cazul):	

PLANUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT AL PROGRAMULUI DE SPECIALIZARE

.....

Valabil începând cu anul:

Durata:

(Se trece durata în săptămâni.)

Forma de învățământ: cursuri de zi/cu frecvență redusă

I. Obiective educaționale specifice

1.

2.

3.

etc.

II. Programa analitică:

A. Noțiuni teoretice

1.

2.

3.

etc.

B. Activități practice. Tehnici și metode generale

1.

2.

3.

etc.

III. Evaluarea cunoștințelor:

A. în timpul programului (evaluare formativă):

B. la sfârșitul programului (evaluare sumativă):

IV. Competențele dobândite la promovarea examenului de specializare

V. Repartiția orelor pe discipline și forme de pregătire

Nr. crt.	Disciplina de învățământ	Total ore	Din care pentru:				Nr. credite
			Curs	Seminar	Activități practice	Evaluare	
I. MODULUL TEORETIC							
1							
2							
...							
	TOTAL ORE MODULUL I						
II. MODULUL PRACTIC							
1							
2							
...							
	TOTAL ORE MODULUL II						
III. MODULUL DE EVALUARE							
1	Evaluări de parcurs						
2	Evaluare finală						
	TOTAL ORE MODULUL III						
	TOTAL GENERAL ORE						

VI. Precizări organizatorice și metodice

1. Modul de desfășurarea a activității practice

2. Organizarea și desfășurarea activităților teoretice și de evaluare

TOTAL ORE SECRETARIAT

TEMATICA DE EXAMEN PENTRU OBȚINEREA SPECIALIZĂRII

..... (maximum 3.000 de caractere)

Responsabil național de program,

Numele, prenumele:

Semnătura

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN**pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind revizia tehnică și întreținerea vagoanelor în exploatare nr. 250, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.817/2005**

Având în vedere Referatul Direcției transport feroviar nr. 31.756 din data de 18.08.2020,

în temeiul prevederilor art. 3 alin. (2) lit. m) pct. (i) din anexa nr. 1 „Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității de Siguranță Feroviară Română — ASFR” la anexa nr. 1 la „Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Feroviare Române — AFER” la Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite următorul ordin:

Art. I. — Instrucțiunile privind revizia tehnică și întreținerea vagoanelor în exploatare nr. 250, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.817/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.039 și 1.039 bis din 23 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) În cazul trenurilor de marfă care circulă în baza acordului ATTI — Agreement on freight Train Transfer Inspections — Acord pentru transferul inspecțiilor la trenurile de marfă, elaborat de Uniunea Internațională a Căilor Ferate, denumit în continuare «acordul ATTI», distanța până la prima revizie tehnică în tranzit efectuată pe teritoriul României se calculează de la ultima revizie tehnică efectuată pe teritoriul străin.”

2. La articolul 6 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) în stațiile frontieră de stat, pentru trenurile de marfă, cu excepția prevăzută la art. 8¹ din prezentele instrucțiuni;”.

3. După articolul 8 se introduce un nou articol, articolul 8¹, cu următorul cuprins:

„Art. 8¹. — Revizia tehnică la compunere pentru trenurile de marfă nu se execută în stația de frontieră în cazul aplicării acordului ATTI, atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) operatorul/operatorii de transport feroviar este/sunt parte a acordului ATTI;

b) operatorii de transport feroviar implicați vor evalua și aprecia riscurile schimbării efectuate, fiecare prin sistemul propriu de management al siguranței, înainte de aplicarea acordului ATTI, conform prevederilor Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 402/2013 al Comisiei din 30 aprilie 2013 privind metoda comună de siguranță pentru evaluarea și

aprecierea riscurilor și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 352/2009, cu modificările și completările ulterioare;

c) garnitura trenului nu suferă operațiuni de compunere sau descompunere, cu excepția:

(i) atașării unei locomotive în capul trenului, în fața locomotivei de remorcare;

(ii) detașării primei locomotive din capul trenului, în cazul trenurilor remorcate în tracțiune multiplă;

d) în compunerea trenului nu se află vagoane avizate cu defecte la revizia la formare sau la reviziile în tranzit;

e) în compunerea trenului nu se află vagoane încărcate cu mărfuri periculoase, așa cum sunt prevăzute în cadrul Regulamentului privind transportul internațional feroviar al mărfurilor periculoase — RID — appendicele C la Convenția cu privire la transporturile internaționale feroviare (COTIF), semnată la Berna la 9 mai 1980, ratificată de România prin Decretul Consiliului de Stat nr. 101/1983, cu modificările și completările ulterioare;

f) în compunerea trenului nu se găsesc vagoane agabaritice;

g) în compunerea trenului nu se găsesc vagoane transpuse;

h) în compunerea trenului nu se găsesc vagoane cu frână nemoderabilă la strângere sau la slăbire.”

4. La articolul 9 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) în stațiile frontieră de stat, pentru trenurile de marfă, cu excepția prevăzută la art. 9¹;”.

5. După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 9¹, cu următorul cuprins:

„Art. 9¹. — Revizia tehnică la sosire pentru trenurile de marfă nu se execută în stația de frontieră în cazul aplicării acordului ATTI, atunci când sunt îndeplinite cumulativ condițiile de la art. 8¹.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode

București, 14 octombrie 2020.
Nr. 1.908.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

În urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Național Liberal în anul 2019

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2020, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 15.07.2020—25.09.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul Național Liberal în anul 2019, perioada verificată fiind 1.01.2019—31.12.2019.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control, s-a constatat că Partidul Național Liberal a obținut în anul 2019 venituri în sumă totală de 82.563.936,64 lei, astfel: 6.782.162,11 lei — venituri din cotizații, 8.470.438,10 lei — venituri din donații, 424.426,81 lei — venituri din dobânzi din plasarea disponibilităților, 229,3 lei — venituri din diferențe de curs valutar, 65.861.723,05 lei — subvenții acordate de la bugetul de stat și 1.024.957,27 lei — venituri din activități fără scop patrimonial. Cheltuielile au fost în sumă totală de 113.632.513,78 lei.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (8), art. 5 alin. (4), art. 10, art. 13 alin. (1), art. 15 alin. (3), art. 17 alin. (4), art. 25 alin. (2), art. 38 alin. (1), art. 43 alin. (4) și art. 60 alin. (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 6 octombrie 2020.

Nr. 22.469.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

În urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Social Democrat în anul 2019

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2020, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 15.06.2020—25.09.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul Social Democrat în anul 2019, perioada verificată fiind 1.01.2019—31.12.2019.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control, s-a constatat că Partidul Social Democrat a obținut în anul 2019 venituri în sumă totală de 154.820.946,52 lei, astfel: 10.065.197,50 lei — venituri din cotizații, 270.856,35 lei — venituri din donații, 270,15 lei — venituri din dobânzi, 906,01 lei — venituri din diferențe de curs valutar, 5.554,32 lei — venituri din diferențe de curs activ FSP, 143.751.949,87 lei — subvenții acordate de la bugetul de stat și 726.212,32 lei — venituri din activități fără scop patrimonial. Cheltuielile au fost în sumă totală de 215.490.660,61 lei.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (8), art. 5 alin. (4), art. 16 alin. (3), art. 25 alin. (2) și art. 60 alin. (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 15 octombrie 2020.

Nr. 23.827.

HOTĂRĂRI ALE ACADEMIEI ROMÂNE

ACADEMIA ROMÂNĂ

**HOTĂRÂRE
pentru modificarea Statutului Academiei Române**

În conformitate cu prevederile art. 31 lit. b) și art. 69 din Statutul Academiei Române, cu modificările ulterioare,

Adunarea generală a Academiei Române adoptă prezenta hotărâre.**Art. I.** — Statutul Academiei Române, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 14 septembrie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:**1. Articolul 51 va avea următorul cuprins:**

„Art. 51. — (1) În cadrul Academiei Române funcționează Biblioteca Academiei Române — cu statut de bibliotecă națională, instituție cu personalitate juridică, finanțată de la bugetul de stat. În structura ei, Biblioteca Academiei Române include o unitate centrală la București, biblioteci filiale, situate în imobilele de la sediul filialelor Academiei Române, precum și bibliotecile din unitățile de cercetare ale acesteia.

(2) Bibliotecile filiale au același statut ca unitatea centrală și funcționează ca unități fără personalitate juridică.

(3) Biblioteca Academiei Române poate realiza și dispune de venituri proprii, în condițiile legii.”

2. La articolul 52, partea introductivă și literele c) și h) vor avea următorul cuprins:

„Art. 52. — Biblioteca Academiei Române — unitatea centrală și bibliotecile filiale — are următoarele atribuții:

c) colecționează, păstrează, organizează și pune în valoare fondul național de tipărituri, manuscrise, hărți, colecții de artă, colecții numismatice, colecții filatelice și alte documente de valoare științifică și culturală;

h) coordonează din punct de vedere metodologic activitatea celorlalte biblioteci din rețeaua Academiei Române;”.

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.Președintele Academiei Române,
acad. **Ioan-Aurel Pop**

București, 24 septembrie 2020.

Nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 251262